

Ομιλία Γ. Γραμματέα Δ. Σωτηριάδη στην Γ.Σ. του Συλλόγου Σπουδαστών ΤΕΙ Καρδίτσας

Νέοι και νέες

Εκ μέρους του ΔΣ της ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ ΞΥΛΟΥ (ΠΟΒΣΚΕ) σας ευχαριστούμε για την πρόσκληση σας να επικοινωνήσουμε σήμερα μαζί σας και μάλιστα στην κορυφαία διαδικασία κάθε συλλογικού οργάνου, την Γενική σας Συνέλευση.

Η ομοσπονδία μας έχει ως μέλη πρωτοβάθμια σωματεία, που εκεί εκπροσωπούνται άμεσα οι συνάδελφοι, από διάφορες περιοχές της χώρας και βεβαίως και από τους τέσσερεις νομούς της Θεσσαλίας.

Η μεγάλη μάζα των συναδέλφων μας είναι αυτοαπασχολούμενοι και μικροί επαγγελματιοβιοτέχνες, αυτούς βασικά και εκπροσωπούμε.

Στο άκουσμα της πρόσκλησής σας, ήρθε στη σκέψη μου ο μεγάλος μας παιδαγωγός Δημήτρης Γληνός και το άρθρο που έγραψε για το φοιτητικό περιοδικό «Μελέτη - Κριτική» με τον τίτλο «ΠΟΙΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΑΝΟΙΓΟΝΤΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ». Γράφτηκε στα πλαίσια έρευνας του περιοδικού για τις πνευματικές κατευθύνσεις των νέων. Αν και γραμμένο το 1932 απαντά σε πολλά επιχειρήματα που ακόμα και σήμερα ακούγονται και προσπαθούν να διαχωρίσουν την εκπαίδευση και την επιστήμη από την κοινωνικοπολιτική ζωή και πραγματικότητα. «Ζωή σημαίνει ενέργεια και τρόπος ενέργειας. Τρόπος ενέργειας σημαίνει πολιτική, είτε συνειδητή είτε όχι. Γιατί δεν υπάρχει ενέργεια του ανθρώπου που δεν είναι κοινωνικά καθορισμένη...» έγραφε ο Δ. Γληνός.

Έχοντας το άρθρο του στην σκέψη μας πρέπει να μιλήσουμε για ό,τι συμβαίνει στο σχολείο, την τεχνική και ανώτατη εκπαίδευση, την επαγγελματική εξέλιξη, την πραγματικότητα στην αγορά εργασίας και πώς όλα αυτά αλληλοτροφοδοτούνται.

Να μιλήσουμε για την δασική πολιτική και το δάσος, τα προϊόντα του και φυσικά για το ξύλο, τα εργοστάσια ξυλείας που υπήρχαν και τι κάνουν σήμερα. Τίποτα δεν διαχωρίζεται με σινικά τείχη.

Κατά συνέπεια ούτε και ο κλάδος του ξύλου και του επίπλου, ο οποίος με την σειρά του συνδέεται με τις κατασκευές και εν γένει την οικοδομική δραστηριότητα.

Η οικονομική κρίση επιδείνωσε προβλήματα που υπήρχαν στο χώρο των κατασκευών πριν την εμφάνισή της. Μπορούμε να πούμε ότι αυτά εντοπίζονται πριν τους Ολυμπιακούς αγώνες του 2004 αλλά η διεξαγωγή τους τα κουκούλωσε.

Την ίδια περίοδο έχουμε και στον κλάδο μας, εκτός των εισαγόμενων προϊόντων, και μεγάλες αλλαγές στα υλικά που χρησιμοποιούμε και ταυτόχρονα στα εργαλεία και τα μηχανήματα επεξεργασίας τους.

Αυτό ώθησε πολλούς σε αλλαγές στον ιδιαίτερο τομέα της ενασχόλησής τους. Δηλαδή να μην είναι μόνο επιπλοποιόι ή μόνο κουφωματάδες. Στη συνέχεια, χρειάστηκε να υπάρξει και σημαντική αλλαγή στον μηχανολογικό τους εξοπλισμό.

Μπορούμε να πούμε ότι συντελέστηκε ένας διαφορετικός καταμερισμός εργασίας ανάμεσα στους βασικούς συντελεστές της παραγωγής στο χώρο του ξύλου, ιδιαίτερα στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Επίσης, οι αλλαγές στην ανάληψη οικοδομικών έργων από μελετητικά και άλλα γραφεία άλλαξε τη σχέση που είχε ο άμεσα ενδιαφερόμενος με τον κατασκευαστή.

Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια και βεβαίως στα πλαίσια της ελεύθερης αγοράς, σοβαρό κομμάτι της εργασίας μας αλλά και της παραγόμενης αξίας έχει περάσει και στα ξυλεμπορικά καταστήματα. Ενσωμάτωσαν, γιατί είχαν την οικονομική δυνατότητα, τη νέα τεχνολογία, αλλά και μεγαλύτερη δυνατότητα γρήγορης απόσβεσης της αξίας της.

Οι αλλαγές αυτές, που εν συντομία περιγράψαμε, έχουν ως υπόβαθρο την επιστημονική και τεχνολογική εξέλιξη. Οι συνέπειές τους όμως δεν είναι φυσικό φαινόμενο και βεβαίως δεν είναι ίδιες στους αυτοαπασχολούμενους, τους μεσαίους και ασφαλώς στις μεγάλες επιχειρήσεις.

Οι αυτοαπασχολούμενοι, μέσα στην οικονομική κρίση, στοχοποιήθηκαν ιδιαίτερα. Θεωρηθήκαμε «διαρθρωτικό πρόβλημα» και όλα τα μέτρα, απελευθέρωση αγορών, επαγγελματών, ωραρίου, φορολογία από το πρώτο ευρώ, 650 ευρώ τέλος επιτηδεύματος κλπ. συρρικνώνουν το εισόδημα μας αλλά και την ύπαρξή μας.

Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι ο ΣΕΒ στο εβδομαδιαίο δελτίο του στις 30 Μάρτη του 2017 και υπό τον τίτλο «Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ» χρέωνε στους αυτοαπασχολούμενους και στο χαμηλό ποσοστό μερικής απασχόλησης την «υπανάπτυξη της οικονομίας».

Βεβαίως και άλλα λαϊκά στρώματα χτυπήθηκαν για τον ίδιο βασικό στόχο, να περισσέψει χρήμα για την ανάπτυξη, δηλαδή για το μεγάλο κεφάλαιο.

Δίπλα στα φορολογικά και άλλα τέτοια ζητήματα πρέπει να βάλουμε το πλαίσιο των κάθε είδους αδειοδοτήσεων, πιστοποιήσεων, μητρώου ξυλίας στο κλάδο μας κλπ

Οι απαιτήσεις της σύγχρονης τεχνολογίας σε συνδυασμό με την ανάγκη μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας δε συνάδουν με την κατάσταση που επικρατεί. Τα εργαλεία και οι δυνατότητες αντιμετώπισης της κατάστασης δεν είναι ουδέτερες κοινωνικοταξικά, καθώς συνδέονται και με την οικονομική μας δυνατότητα για ενσωμάτωσής της.

Ο ρόλος της εκπαίδευσης είναι επίσης βασικός. Άλλο είναι ο εμπειρισμός που υπάρχει μέχρι σήμερα στην διαδοχή του επαγγέλματος και άλλο η γνώση είτε για τον τεχνίτη, είτε για τον τεχνολόγο ξύλου και επίπλου.

Οι επιλογές επίσης στην εκπαίδευση προσαρμόζονται στις εκάστοτε προτεραιότητες του κεφαλαίου και εν προκειμένω στο ρόλο που επιφυλάσσουν για την μεταποίηση στην χώρα μας συνολικά και στο κλάδο μας ιδιαίτερα.

Γι' αυτό και οι αλλαγές στην εκπαίδευση δεν είναι ουδέτερες, εντάσσονται στον ευρύτερο αυτό σχεδιασμό.

Η Ομοσπονδία μας, με την ανακοίνωση του Υπ. Παιδείας με το αρχικό της σχέδιο «Η νέα αρχιτεκτονική του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας», εξέφρασε τη διαμαρτυρία της για την κατάργηση ουσιαστικά του τμήματος Σχεδιασμού Τεχνολογίας Ξύλου Επίπλου. Πραγματοποιήσαμε συνάντηση στο υπουργείο και εκθέσαμε τις απόψεις μας. Μας συνόδεψε στην συνάντηση αυτή ο ιδρυτής του τμήματος Ομ. Καθηγητής ΤΕΙ Ιωάννης Κακαράς. Ανταλλαγή απόψεων είχαμε και με το τμήμα.

Οι αλλαγές που προωθούσε η κυβέρνηση μας ώθησαν να σκύψουμε περισσότερο στο ζήτημα της εκπαίδευσης συνολικά και όχι μόνο σε ό,τι αφορά τον κλάδο. Με συγκεκριμένη [εισήγηση](#) και [απόφαση](#) στις 17/2/2019 στο ΔΣ συγκεντρώσαμε την επεξεργασία και την εμπειρία μας.

Αυτό που διακρίναμε στις αλλαγές αυτές είναι η πιστή εφαρμογή αποφάσεων της ΕΕ και του ΟΟΣΑ και η επικαιροποίηση του σχεδίου «ΑΘΗΝΑ».

Βεβαίως καταφέραμε για άλλη μια φορά, η προηγούμενη ήταν με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», να διασωθεί το τμήμα του Σχεδιασμού Τεχνολογίας Ξύλου Επίπλου.

Τίποτα όμως δε μπορεί να είναι σίγουρο. Το επιπλέον έτος επιβαρύνει τον οικογενειακό προϋπολογισμό. Δεν θα αποτελούσε όμως πρόβλημα εάν είχαμε πραγματικά δωρεάν παιδεία. Τα διετή προγράμματα που ανά πάσα στιγμή μπορεί να στηθούν από το πανεπιστήμιο μπορούν να υποσιγάψουν το τμήμα και βεβαίως η διάρθρωση του πενταετούς προγράμματος μένει να δούμε πώς θα υλοποιηθεί. Χρειάζεται επαγρύπνηση!

Ωστόσο, για εμάς το βασικό δεν είναι εάν θα είναι πενταετούς διάρκειας η φοίτηση, μαζί ή όχι με τη δασοπονία ούτε ακόμα και τα διετή.

Το βασικό είναι:

- ✓ Η αποφοίτηση επιστημονικά καταρτισμένων νέων ανθρώπων που θα μπορούν να στηρίξουν τον κλάδο.

- ✓ Η ύπαρξη πραγματικά δωρεάν επαγγελματικής εκπαίδευσης με ευθύνη του κράτους με πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα, γιατί όλα συνάδουν προς την αντικατάσταση της επαγγελματικής εκπαίδευσης με την κατάρτιση.
- ✓ Το κέρδος και η αγορά δεν μπορεί αναγορεύεται σε παιδαγωγό και κριτή της εγκυρότητας της γνώσης.

Και αυτό δεν το λέμε τυχαία, προκύπτει από τη συνθήκη της Λισαβόνα το 2000, που επιτάχυνε τη διαδικασία της Μπολόνια και τη σύνδεσή της με την αγορά, προκειμένου η ΕΕ μέχρι το 2010 να γίνει η ανταγωνιστικότερη οικονομία του κόσμου.

Όταν όμως μιλάμε για την εκπαίδευση από ποια σκοπιά πρέπει να το δούμε και ιδιαίτερα εμείς οι επαγγελματίες που ταυτόχρονα είμαστε και γονείς και ενδεχομένως τα παιδιά μας σπουδάζουν στο τμήμα για να συνεχίσουν με αξιώσεις την οικογενειακή επιχείρηση;

Το συμφέρον των νέων, των γονιών τους, αλλά και το σωστό, είναι η ολόπλευρη μόρφωση και δε μπορούμε να κάνουμε πίσω σε αυτό.

Ο ΣΕΒ συχνά πικνά ασχολείται με την εκπαίδευση. Η δική του οπτική γωνία είναι όμως διαφορετική. Έχοντας την δυνατότητα το κεφάλαιο να αγοράσει νέα τεχνολογία, να καθιερώσει την παραγωγή, να εξειδικεύσει και να τεμαχίσει την παραγωγική διαδικασία και τα αποτελέσματά της, τον ενδιαφέρει η κατάρτιση για την μεγάλη μάζα του εργατικού δυναμικού.

Τις εξελίξεις μετά την Μπολόνια και την Λισαβόνα θα μπορούσαμε να της συνοψίσουμε ως εξής:

- Κύκλοι σπουδών και διάφορες πιστωτικές μονάδες προς ακύρωση των πτυχίων.
- Συγκέντρωση πιστωτικών μονάδων που μπορεί να ξεπερνούν το πτυχίο, όχι όμως τη γνώση του επιστημονικού αντικειμένου.
- Συγκέντρωση των μονάδων από κάθε είδους δημόσιο ή ιδιωτικό και κάθε άλλου είδους ΠΕΚ ΚΕΚ, ΚΕΣ κλπ
- Γνώση εφήμερη για εφήμερη θέση εργασίας.
- Εν έτη 2019 η ραγδαία εξέλιξη της επιστήμης και της παραγωγής, καταστρέφει την κυριότερη παραγωγική δύναμη, τον εργαζόμενο άνθρωπο καθώς σκοπός της παραγωγής είναι το κέρδος.
- Το μοίρασμα των αγορών φουντώνει τον εθνικισμό, τον ρατσισμό και την ξενοφοβία, ανάβει τις φωτιές των πολεμικών συγκρούσεων. Διαμελίζει χώρες και λαούς για να τους ενσωματώνει.
- Χρησιμοποιεί την εκπαίδευση για το πέρασμα των πολιτικών που επιθυμεί το μεγάλο κεφάλαιο. Από την σκόπιμα αποσπασματική γνώση για την φυσική και κοινωνική εξέλιξη, μέχρι την μετατροπή της εκπαίδευσης σε κατάρτιση.
- Η συσσώρευση πιστωτικών μονάδων, από διαφορετικά επιστημονικά και γνωστικά αντικείμενα, στα πλαίσια του Ενιαίου Χάρτη Ανώτατης Εκπαίδευσης, δεν αποτελούν κριτήριο επιστημονικής επάρκειας.

Κριτήριο της συζήτησής μας για την εκπαίδευση είναι οι πραγματικές ανάγκες στον κλάδο σε συνδυασμό με τις ανάγκες της κοινωνίας. Γι' αυτό δε σταθήκαμε στην όλη συζήτηση για την έδρα της σχολής ή εάν θα συγχωνευτεί με τη δασοπονία κλπ.

Ασφαλώς μας ενδιαφέρει και η δασοπονία και γενικά οι σχολές που έχουν σχέση με το δάσος.

Με ανησυχία βλέπουμε την ανεργία των δασολόγων και τα δάση να καίγονται στερώντας μας από τα προϊόντα του.

Στο έδαφος της εμπορευματοποίησης της δασικής γης διαμορφώνεται, το νομοθετικό πλαίσιο, οι χρήσεις γης, το δασικό κτηματολόγιο, που βασικό στόχο έχουν, να ξεκαθαρίσει το θολό ιδιοκτησιακό καθεστώς προς αξιοποίηση από το μεγάλο κεφάλαιο.

Ακόμα και η δημόσια δασική έκταση δεν είναι οριοθετημένη, οπλίζοντας το χέρι των εμπρηστών.

Ανταγωνισμοί σε βάρος των δασών αναπτύσσονται ανάμεσα σε διαφορετικά μερίδια του κεφαλαίου όπως το τουριστικό, της ενέργειας, του ορυκτού πλούτου, των κατασκευών κλπ

Δασοπροστασία δεν σημαίνει δασοπυρόσβεση και αυτή με πολλά προβλήματα.

Ασφαλώς και δεν είμαστε Καναδάς, ούτε Αμαζόνιος, έχουμε όμως δασικό πλούτο που θα έπρεπε κατ' αρχήν να προστατευθεί και να αξιοποιηθεί. Η προστασία προϋποθέτει πρόσληψη επιστημονικού και εργατοτεχνικού προσωπικού. Δασικούς δρόμους, αντιπυρικές ζώνες, έργα αντιδιαβρωτικά και προστασίας οικισμών από πλημμύρες κλπ. Προστασία και αξιοποίηση των δασών ως ανανεώσιμη πηγή ξυλείας και πολλών άλλων προϊόντων.

Όταν όμως κριτήριο είναι η κερδοφορία και όχι η κάλυψη της κοινωνικής ανάγκης, ο προσανατολισμός των κυβερνήσεων για τις ανάλογες πολιτικές στρέφονται αλλού.

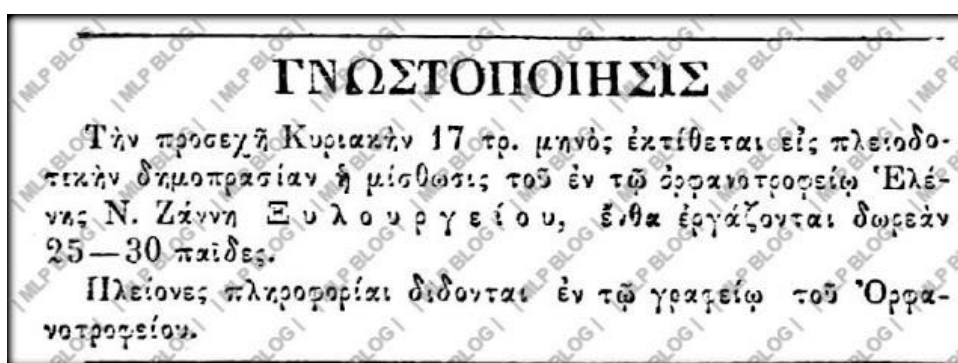
Αντί να προσλάβουμε δασολόγους για προστασία και αξιοποίηση του δάσους, το αφήνουμε να καεί και κάνουμε εισαγωγές ξυλείας. Αντί να καλλιεργήσουμε ζαχαρότευτλα κλείνουμε τα εργοστάσια, σταματάμε την καλλιέργεια, ξεκληρίζουμε τους αγρότες και κάνουμε εισαγωγή ζάχαρης.

Στην εποχή της έκρηξης της τεχνολογίας, της άμεσης συγκέντρωσης της πληροφορίας και των δεδομένων με τη χρήση των υπολογιστών, της καθετοποίησης της παραγωγής, κριτήριο επιλεξιμότητας είναι το κριτήριο του επενδυτή.

Ο κλάδος μας, όπως και κάθε κλάδος χρειάζεται εργατοτεχνικό και επιστημονικό προσωπικό.

Από ποιο εκπαιδευτικό σύστημα θα προκύπτει και πώς θα καλύπτει τις σύγχρονες ανάγκες;

Ασφαλώς δε βρισκόμαστε στις αρχές του 1889, όπου σε εφημερίδα του Πειραιά δημοσιεύεται ότι δημοπρατείται το ξυλουργείο του Ζάννειου ορφανοτροφείου όπου δουλεύουν δωρεάν 25-30 παιδιά.

<https://mlp-blo-g-spot.blogspot.com/2011/01/1874-1876.html?fbclid=IwAR2wsaFQqDDLYfMrfD-GtriRFk1Tqr0sh3Am-BtmRX9wrjm6GuFAb6jN7dQ>

Βρισκόμαστε στο 2019 και υπάρχει η μαθητεία που δυστυχώς εκτός από φτηνή παραμένει από την αρχή του σχολικού έτους και απλήρωτη.

Δηλαδή σε κάθε ιστορική φάση και ανεξάρτητα από το επίπεδο ανάπτυξης και παρά τις αναγκαιές προσαρμογές, ο ίδιος βασικά στόχος εξυπηρετείται. Στο όνομα της εκπαίδευσης η εκμετάλλευση φτηνού εργατικού δυναμικού.

Ωστόσο το ζήτημα της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης στο κλάδο παραμένει ένα σοβαρό ζήτημα. Η Διπλάρειος σχολή έχει πάψει να έχει τμήμα του κλάδου, παρά μόνο σεμινάρια, [marketerie](#), στην Σιβιτανίδειο με το ζόρι στήθηκε ολιγομελές τμήμα. Στα ΕΠΑΛ του υπ. Παιδείας δεν προκύπτει κάτι. Στον ΟΑΕΔ, στην ειδικότητα [ξυλουργών - επιπλοποιών](#) απέμειναν δυο σχολές, μια στον Πειραιά και μια στην Θεσσαλονίκη. Υπάρχει επίσης η ΕΠΑΣ Καλαμπάκας με ειδικότητα [ξύλογλυπτικής και διακοσμητικής επίπλου](#), με διετή φοίτηση κατά παρέκκλιση των υφιστάμενων διατάξεων, όπου φοιτούν περίπου 25 σπουδαστές και στα δύο έτη. Είναι του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και ανήκει στο υπουργείο αγροτικής ανάπτυξης. Υπάρχουν επίσης κάποιες σχολές που απευθύνονται σε ΑΜΕΑ και ΚΕΣ.

- ✓ Υποστηρίζουμε την αναγκαιότητα τεχνικής εκπαίδευσης, με κρατική φροντίδα και υποχρεωτικότητα για το τεχνικό προσωπικό, που με σύγχρονο τρόπο και όχι εμπειρικά θα εντάσσεται στο επάγγελμα.
- ✓ Υποστηρίζουμε την ύπαρξη και λειτουργία τμήματος, πανεπιστημιακού επιπέδου, για τη στήριξη και ανάπτυξη του κλάδου ξύλου και επίπλου, που παρά την κρίση, δείχνει να έχει αντοχές, είναι υπαρκτός.

Στο κέντρο της προσοχής μας ο άνθρωπος και οι ανάγκες του.

Στη βάση αυτή πρέπει να δούμε το εκπαιδευτικό σύστημα.

Οι αλλαγές της κυβέρνησης στο Λύκειο με τη μετατροπή της Γ' Λυκείου σε εξεταστικό κέντρο απαξιώνουν την όποια μορφωτική αξία είχε απομείνει.

Χρειάζεται, λοιπόν, ενοποίηση της σχολικής διαδικασίας, με στόχο όλα τα παιδιά να μορφώνονται ολόπλευρα. Αυτό προϋποθέτει **σχολείο δωδεκάχρονο, υποχρεωτικό, δημόσιο και δωρεάν, ως συνέχεια δίχρονης, υποχρεωτικής, δημόσιας και δωρεάν προσχολικής αγωγής**.

Σχολείο που θα συμβάλει:

- ❖ Στη σφαιρική ανάπτυξη του συνόλου των ικανοτήτων τους και της προσωπικότητάς τους.
- ❖ Να αποκτούν την ικανότητα που χρειάζονται για να αφομοιώνουν τον πλούτο των γνώσεων της ανθρωπότητας.
- ❖ Να κατανοούν και να ερμηνεύουν τους νόμους που διέπουν τη φυσική και κοινωνική εξέλιξη.
- ❖ Να ανακαλύπτουν και να αναπτύσσουν τις κλίσεις τους, μέσα από την επαφή τους με τις τέχνες, τον πολιτισμό, τις επιστήμες, τον αθλητισμό.

Ένα τέτοιο σχολείο χρειάζεται σύγχρονες υποδομές, τεχνολογικά μέσα, εργαστήρια αμφιθέατρα, χώρους άθλησης, βιβλία, εκπαιδευτικούς.

Τα παιδιά μας χρειάζονται ένα σχολείο που θα το αγαπούν και δε θα το αποστρέφονται.

Σχολείο που θα μορφώνει και δεν θα εξοντώνει.

Διεκδικούμε

- **Ενιαίο Δωδεκάχρονο Σχολείο Σύγχρονης Γενικής Παιδείας, υποχρεωτικό, δημόσιο και δωρεάν.**
- Δημόσια τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση στον κλάδο και γενικότερα, με τις απαραίτητες δομές, **ως προϋπόθεση για εργασία**. Στο πτυχίο να εμπεριλαμβάνεται η όποια δυνατότητα επαγγελματικής εξέλιξης.
- Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση, το πτυχίο να αποτελεί τη μοναδική και ικανή προϋπόθεση για την πρόσβαση στο επάγγελμα.
- Επανεκπαίδευση - επανακατάρτιση μέσα από το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα.
- Όχι στην κατηγοριοποίηση ιδρυμάτων, πτυχίων και αποφοίτων, με συνέπεια αντιθέσεις στην αγορά εργασίας.
- Οι σπουδές να είναι δωρεάν με σίτιση, στέγαση, μετακίνηση, υλικά και αναλώσιμα με την αναγκαία αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης.
- Εκπαιδευτικό και διοικητικό προσωπικό μόνιμο, που θα καλύπτει με επάρκεια τις ανάγκες.

Σας ευχαριστούμε για την ευκαιρία που μας δώσατε να επικοινωνήσουμε μαζί σας.

Μετά από πρόσκληση του Συλλόγου Σπουδαστών ΤΕΙ Καρδίτσας, η ομοσπονδία μας παραβρέθηκε στην ΓΣ του Συλλόγου.

Μίλησε προς τους σπουδαστές ο Γ. Γραμματέας Δημήτρης Σωτηριάδης και χαιρετισμό απηύθυνε ο πρόεδρος του σωματείου επιλοποιών - ξυλουργών Ν. Καρδίτσας Χρήστος Σοφογιάννης.

